

Bekering en "Lordship Salvation" opnieuw bekeken

<http://www.wayoflife.org/fbns/repentancerevisited.htm>

Eerst gepub. 6-12-1996; Update 23-7-2007

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

In juli 1996 publiceerden wij een artikel in *O Timothy* magazine met de titel "Repentance and Lordship Salvation", <http://www.wayoflife.org/fbns/repentancelordship.htm>, waarin we vijf fouten bespraken die we opmerkten onder "independent fundamental Baptists" met betrekking tot de doctrine van berouw:

1. De fout dat berouw (repentance) inherent deel uitmaakt van geloof en niet moet gepredikt worden.
2. De fout dat het definiëren van berouw (repentance) als een verandering van geest die resulteert in een veranderd leven een "nieuw" gegeven is.
3. De fout van het verwarren van berouw (repentance) met "Lordship salvation" (Heerschapsredding).
4. De fout van te zeggen dat redding kan gescheiden worden van het aannemen van Jezus Christus als God en Heer.
5. De fout van te zeggen dat het alleen ongeloof is dat de mensen veroordeelt en hen naar de hel zendt.

Dit is een moeilijk onderwerp en het kan makkelijk fout begrepen worden, in het bijzonder wanneer de lezer niet veel van ons materiaal kent en niet onze gehele positie en bediening kent. Ook is het zo dat wanneer wij de naam noemen van een "Independent Baptist"-leider, die promoot dat wat wij geloven foutief is, is het normaal dat zij die deze man respecteren, negatief reageren tegen ons. Zij neigen ertoe te schieten op de boodschapper!

Wij ontvingen een brief van een pastor die zijn abonnement opzegde op *O Timothy* wegens dit bepaalde artikel. Maar, zoals bleek, had hij ons verkeerd begrepen, en dacht hij dat wij een bepaalde vorm van "Lordship salvation" promootten. Ik schreef naar deze pastor in een poging om mijn positie duidelijker te maken, en hij belde me terug en verontschuldigde zich voor het misverstand en voor de hardheid van zijn brief. Ik apprecieerde enorm de nederigheid en christelijke goedgunstigheid van deze pastor en zijn bereidheid te bellen en de zaak verder te bespreken. Tijdens onze conversatie realiseerde ik me dat het nuttig zou zijn mezelf verder te verklaren met het oog op "Lordship salvation". Hierna enkele gedachten in dit verband:

I. Ik geloof dat redding gemakkelijk is, verkregen door een eenvoudig kinderlijk geloof in Jezus Christus.

Deze pastor had de indruk dat wij geloven dat redding iets complex is en dat een persoon niet gewoon op Jezus Christus kan vertrouwen voor zijn redding. Dat is beslist niet wat wij geloven. In mijn artikel "Repentance and Lordship Salvation" stelde ik:

"Ik hou niet van de term 'easy believism' (gemakkelijk geloof) want redding IS gemakkelijk en wordt inderdaad verkregen door te geloven" (David Cloud, "Repentance and Lordship Salvation," *O Timothy*, Volume 13, Issue 7, 1996).

Beschouw verder de volgende verklaring in mijn boekje *Easy Prayerism or Bible Evangelism*:

"Er bestaat vandaag in christelijke kringen een evangelische methodologie die een plaag is voor de gezonde evangelieprediking. Sommigen noemen dit 'easy believism', maar ik hou niet van die term. GELOOF IS PRECIËS WAT GOD VEREIST VOOR REDDING. 'Want uit genade

bent u zalig geworden DOOR HET GELOOF - en dat niet uit u, het is de gave van God - niet uit de werken, opdat niemand zou roemen' (Efez. 2:8-9). 'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat IEDER DIE IN HEM GELOOFT niet verloren gaat, maar het eeuwige leven heeft' (Joh. 3:16). Redding wordt verkregen door te geloven. Bovendien: GOD HEEFT HET GEMAKKELIJK GEMAAKT. Een kind kan op Christus vertrouwen en gered worden; een zwak begaafd persoon kan op Christus vertrouwen en gered worden. Redding is niet moeilijk, tenzij in de betekenis dat de zondaar zich moet vernederen en berouw hebben.

"Ik geloof dat een betere term voor dit probleem 'easy prayerism' (gemakkelijk gebed) is. Het is een methodologie die mensen ertoe wil aanzetten een gebed op te zeggen [ter bekering].

"Versta me niet verkeerd. Ik geloof dat 'ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zal zalig worden' (Rom. 10:13). Ik geloof dat zij die tot God bidden in berouw en vragen om gered te worden ook ZULLEN gered worden. Ik ben niet tegen gebeden voor redding.

"Waar ik wel tegen ben is dit te maken tot de focus van onze evangelisatieactiviteit. Een gebed nazeggen is niet noodzakelijk voor redding, en we moeten het er niet mee verwarren. Enkel omdat 50 mensen een gebed opzeggen, of hun handen opheffen in een evangelisatiesamenkomst, of iets dergelijks, is helemaal geen bewijs dat deze mensen gered zijn. Het is één ding enige interesse in redding te tonen, maar een ander om gered te worden" (David Cloud, *Easy Prayerism or Bible Evangelism*, 1992, Way of Life Literature).

Als iemand denkt dat wij niet geloven dat redding gemakkelijk is, en dat redding ontvangen wordt door gewoon kinderlijk geloof in Jezus Christus, die interpreteert ons foutief.

II. Wij geloven niet dat een persoon zich moet bekeren van al zijn of haar zonden om gered te worden.

Dit is zeker niet hetgeen wij leren of wat wij ooit geschreven hebben in enig artikel. In feite heb ik duidelijk gesteld dat ik dit niet geloof. Het zou onmogelijk zijn zich te "bekereren van al uw zonden". Ik ben nu 34 jaar gered, en toch heb ik me nog niet bekeerd van al mijn zonden! Beschouw mijn volgende verklaring in een 1996-artikel:

"Ik geloof niet in 'Lordship salvation' maar ik geloof wel in 'maar indien gij u niet bekeert, zo zult gij allen vergaan'¹-bekering, en ik geloof dat berouw en bekering een verandering van geest is die resulteert in een verandering van levenswijze. Noem dat 'Lordship salvation' als u dat wilt. Bekering is een radicale verandering in houding tegenover goddelijk gezag, en als een persoon niet zo'n verandering in houding bezit heeft hij zich niet bekeerd en is hij NIET gered en heeft hij GEEN 'eeuwige zekerheid'. ... Bekering is een verandering van geest in relatie tot God Zelf, tot de rol die Hij bezit in het leven en in iemands eigen leven in het bijzonder" (David Cloud, "Repentance and Lordship Salvation").

Dit is exact wat ik geloof over bekering, niets meer of minder. Het is een verandering van geest die zo radicaal is dat ze *resulteert in* een verandering van levenswijze. Bekering betekent zich omkeren en in een andere richting stappen. Het betekent uw armen neer te leggen en u overgeven aan God, en te stoppen met vijandschap tegen Hem. Ik geloof dat dit exact is wat de Bijbel leert over bekering, en ik heb dat aangetoond in het oorspronkelijke artikel over Bekering, maar nergens heb ik gezegd dat bekering betekent dat men zich moet bekeren van al zijn zonden.

III. Wij ondersteunen niet het idee van "Lordship salvation" dat leert dat een persoon Jezus Christus absoluut tot Heer moet maken, op elk gebied van zijn leven, voordat hij gered kan worden.

De eis stellen dat bij een zondaar Jezus Christus Heer moet zijn op elk gebied van zijn leven om gered te worden, is een onmogelijkheid, en het zou de grootste vorm van werken-redding zijn die ooit bedacht werd. Deze valse leer werd eigenlijk geleerd door sommige "Independent Baptists", maar wij ondersteunen dat niet. Het is een erg gevaarlijke leer die ervoor zorgt dat de mensen in

¹ Lukas 13:3.

hun binnenste kijken om en hun ervaringen onderzoeken in plaats van alleen te kijken op de Heer Jezus Christus en alleen te vertrouwen op Zijn vergoten bloed.

Wij geloven en zijn er zeker van dat redding iemands leven verandert, en dit prediken wij krachtig en duidelijk. Eén van de Way of Life boekjes is getiteld “Does Salvation Make a Difference?” (Maakt redding een verschil?). Het antwoord is JAZEKER! Als een persoon zegt dat hij gered is, maar hij heeft absoluut niets om dat te bewijzen, dan is hij bedrogen (2 Kor. 5:17). U voortdurend onderzoeken is extreem gevaarlijk. Zelfs de Apostel Paulus, die, naar onze mening, de meest toegewijde christen was die ooit leefde, zei over zijn eigen ervaring: “Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is er bij mij wel, maar het goede tot stand brengen, dat vind ik niet” (Romeinen 7:18). Dat is de ervaring van elk wedergeboren kind van God. Het oude vlees is er nog steeds, ook na de redding.

Ik weet dat ik gered ben vandaag omdat ik vertrouwd heb op de Heer Jezus Christus voor mijn eeuwige redding, en “Ik weet in Wie ik geloofd heb en ik ben verzekerd dat Hij bij machte is mijn pand te bewaren tot die dag” (2 Tim. 1:12). Mijn geloof is exclusief in Jezus Christus, niet in mezelf, noch mijn veranderd leven of mijn christelijke ervaring. Mijn christelijke ervaring is vrij armzalig als ik mezelf vergelijk met wat de Bijbel van mij verwacht. De Bijbel eist VOLMAAKTHEID. “Maar zoals Hij Die u geroepen heeft, heilig is, word zo ook zelf heilig in heel uw levenswandel, want er staat geschreven: Wees heilig, want Ik ben heilig” (1 Petrus 1:15). Ik voldoe niet aan deze hoge standaard. Ik ben enkel volmaakt door mijn positie in de gezegende Heer Jezus Christus. Als ik mijn geest en hart niet gefocust hou op mijn volmaaktheid in Christus, dan wordt ik bijzonder ontmoedigd. Dan word ik bewogen als een fles op de golven van de zee. Dan verlies ik mijn anker (Hebreeën 6:19).

Het prediken van “Lordship salvation” vereist dat zondaars Jezus Christus absoluut tot Heer maken op elk gebied van hun levens om gered te kunnen worden, maar dat betekent een verwarring van positie met praktijk, een verwarring van rechtvaardiging met heiliging. Dit is gelijk aan de dwaling van veel pentecostals en charismaten, die geloven dat een kind van God zijn redding kan verliezen.

Een uitstekend getuigenis over het gevaar van deze foute leer is het boek “Holiness: The False and the True” door wijlen Harry A. Ironside (Loizeaux, P.O. Box 277, Neptune, NJ 07754). Als een jong prediker was Ironside betrokken bij het Leger des Heils. Hem was geleerd dat hij een “tweede zegen” (second blessing) kon ervaren waardoor hij volmaakte overwinning kon verkrijgen over zijn oude natuur. Zoals alle echt wedergeboren mensen verlangde hij wel naar zo’n ervaring. Hij was boos over zijn zondigheid en geestelijke imperfectie. Hij zocht ijverig de “zegen”, hij bad en vastte, schreeuwde het uit, streefde ernaar en zette zijn geloof in. Uiteindelijk dacht hij dat hij “het” had verkregen. Hij stond in de getuigenissamenkomsten en vertelde vreugdevol aan de mensen dat hij “het” verkregen had, dat zijn worstelingen met de zonde nu over waren. Uiteraard was dit lang voordat hij zich realiseerde dat hij bedrogen was en dat de strijd met de zonde nog steeds binnenin hem aanwezig was. Toen hij dat ontdekt had werd hij zo ontmoedigd dat hij gehospitaliseerd moest worden in een eenheid voor mentale ziekten. Hij had besloten het christelijke leven te verlaten en terug te keren naar zijn oude bezigheden. In het hospitaal echter, ontmoette hij enkele heilige christenen die hem geduldig de waarheid aanleerden van bijbelse heiliging, en door deze bediening van waarheid werd hij verankerd in Christus en ging weg om een lange, vruchtbare predikingsbediening te hebben.

Wij hebben in veel “Independent Baptist” kringen een ernstig gebrek aan heldere, gezonde leringen opgemerkt met betrekking tot rechtvaardiging en heiliging, positie en praktijk. Zonder zulk gezond onderwijs worden jonge bekeerlingen overgelaten aan de strijd met het vlees, zonder een goed grip te hebben van de positionele stabiliteit en onveranderlijke overwinning die zij bezitten in de Heer Jezus Christus.

IV. Wanneer ik negatief spreek over “Independent Baptist” leiders, spreek ik als een vriend

Velen hebben mij geadviseerd om mij uit te spreken over de dwaling in andere groepen alleen, en mijn broeders Independent Baptists met rust te laten, of enkel te spreken in algemene termen. Het zou veel gemakkelijker voor mij zijn wanneer ik die raad zou achterhouden, en ik kan er u van verzekeren dat, als het alleen van mij zou afhangen, ik gewoon dat zou willen doen. In tegenstelling tot

wat sommigen beweren, hou ik niet van controverse, en ik kon waarschijnlijk een bediening hebben die vele malen groter was als deze die ik vandaag heb, indien ik gewoon maar had geweigerd iets negatiefs te zeggen over mensen in mijn eigen “groep”. Ik heb die raad evenwel afgewogen aan het Woord van God, en gevonden dat dit onschriftuurlijk is. Dit is dezelfde raad die dikwijls aan de oudtestamentische profeten gegeven werd, uiteraard. Jeremia werd gezegd zijn mond te houden met betrekking tot zijn eigen koning. Charles Spurgeon werd zwaar bekritiseerd voor het zeggen van negatieve dingen in zijn document over zijn medebaptisten, maar hij had gelijk met dit zo te doen. Zelfs vanuit een strikt praktisch standpunt, is het nonsens te zeggen dat wij nooit onze mede-bijbelgelovige predikers mogen corrigeren. Wanneer compromis en dwaling in onze middens niet gecorrigeerd worden, zullen ze groeien en oprijzen als gezuurd deeg in de hele beweging.

Wanneer in een broeder van de Independent Baptists bekritiseer, spreek ik als een vriend en als lid van dezelfde familie. Ik ben een Independent Baptist geweest vanaf een paar weken nadat ik gered werd in 1973, en het is omdat ik van Independent Baptists hou dat ik weiger het stilzwijgen te bewaren over dwaling waarvan ik geloof dat ze bestaat met betrekking tot de voorstelling van het Evangelie.

Terloops gezegd, alhoewel ik van Independent Baptists hou, hou ik meer van de Heer en de Bijbel, en wanneer ook enige groep van Independent Baptists de Bijbel verlaat, zal ik hen ook verlaten. Ik bid oprecht dat ik nooit zo trouw zal worden aan mijn medepredikers dat ik ontrouw wordt aan de Heer Jezus Christus en Zijn Woord. Dat is een val waarin zo grote aantallen predikers zijn gevallen, doorheen de hele geschiedenis.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm